

168

НЕДѢЛА ЧЕТВЪРТА ОТЪ МАТТЕЈ ОЛѢДЬ ПѢТ- ДЕСЕМНИЦЯ.

ЗА КАКВЫ РАБОТЫ МОЖЕМЪ ДА СЛѢ МОЛИМЪ
БОГѢ, ТЯ ДА НѢ ПОСЛѢШВА.

И рече Іисусъ сотникъ: Иди, и яко же вѣровалъ
еси, вѣди тебѣ: и исцѣлѣ бѣрокъ егѡ въ той часъ.

(Мат. гл. 8 ст. 13.)

Единъ сотникъ, кое то ще каже, единъ іазыкниковъ роденъ, и отъ
храненъ въ заблужденіето безъ никаква свѣтлина отъ Богопознаніе,
безъ никакакво знаніе за Христово Божество, проси една израдна
благодать отъ Христа, и томъ часъ я полѣчка. Единъ неговъ вѣренъ
слуга становъ разслабленъ, и люто страдалъ, и отъ часъ на часъ вѣд-
стввалъ да умре. Шомъ Іисусъ влѣзъ въ Капернаумъ, той дох-
жда при него, моли сѧ съ дѣлоко смиренномъдріе, и съ жежка вѣра.
Господине мой, дѣма, азъ не съмъ достоенъ да дойдешъ у дома ми,
и самъ покели съ дѣма, и увѣренъ съмъ, че слугата ми ще оздравя.
„Господи! не съмъ достоинъ, да подъ крѣвъ м旣и внидеши,
но токмо рѣши слѣбо, и исцѣлѣетъ бѣрокъ м旣и“. (1) Иди
(мѣ отговаря Іисусъ), и спорѣдъ вѣрата ти, нека буде волата ти.
„Иди, и яко же вѣровалъ еси, вѣди тебѣ“. И чо сѧ е слѣ-
чило? болниятъ онзи слуга томъ часъ исцѣлѣлъ: „И исцѣлѣ бѣрокъ
егѡ въ той часъ“. И тѣй, о слышателіе, единъ сотникъ, поктарамъ
пакъ, единъ странникъ направа една молва на Христа, и томъ часъ
полѣчва, а ный ли Христіанети, „не странници и пришелци, както говори
Павелъ, и съграждане на Сватитѣ, и свои на Бога“ [2], Братію Христови,
родени, и отхранени въ Черквата Мѣ, просвѣтени отъ вѣрата Мѣ,
просимъ отъ него тѣ єдна, тѣ дрѣга благодать, и полѣчвамъ късно, и
съ голѣмо затрѣдненіе, или и никакъ не полѣчвамъ? какво ще рече
това? Той е нашъ Отецъ, и не нѣ ли послушка? казалъ ни е да

[1] Мат. гл. 8, ст. 8. [2] Ефес. гл. 2, ст. 19